

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA?

NedĀ•le, 29 listopad 2015

U nās doma je trochu uklizeno. No, i kdyĀ¾ význam slova "uklizeno" jako popis vzhledu mé domácnosti je ponĀ•kud relativní. Podle mé dcery (která má bohuĀ¾el pravdu), jsem totálnĀ• nesystematická, zaĀ•nu na dvaceti místech najednou, nemám smysl pro organizaci niĀ•eho, natoĀ¾ úklidu. A navíc jsem se rozhodla splnit další, nĀ•kolik let staré pĀ•edsevzetí: to, co nepotĀ•ebuju, buĀ• vyhodím, nĀ•komu dám, za pár šupĀ• prodám Ā•i jinak se toho zbavím

Uklízím tedy napĀ•klad skĀ•íĀ• - coĀ¾ znamená zjistit, zda její obsah mi ještĀ• je, nĀ•kdy bude (to je nejhorš nejvíc nebezpečná kategorie), pĀ•ípadnĀ• v tom plavu a pevnĀ• doufám, Ā¾e uĀ¾ to nikdy neoblíknu. Povedlo se mi totiĀ¾ podstatnĀ• zhubnout. Ony ty minimálnĀ• dvĀ• - nĀ•kdy tĀ•i Ā•tyĀ•i - hodinové procházky s milovaným pesanem dennĀ• mi setsakra na zabrat. SlušnĀ• rozpouštĀ•jí sádlo, které jsem delší dobu nosila. "Prach stáĀ•í na mne usedá a zvolna mĀ•ní se v tuk." Tímto rádoby vtipným bonmotem jsem posledních pár let omlouvala nánosy špekĀ•, díky kterým jsem si musela poĀ•izovat vĀ•tší Ā•ísla... PĀ•íbrala jsem fakt hodnĀ• a pokud zhubnu ještĀ• deset kilo, budu mít stejnou váhu, jako pár dnĀ• pĀ•ed porodem. DĀ•sný, co? JenĀ¾e - co s tím? Tedy s tĀ• vĀ•cmi? Máme tu kousek od nás takovou kovovou boudiĀ•ku, kam se dávají nepotĀ•ebné vĀ•ci. Já tam s taškami chodím témĀ•Ā• kaĀ¾dý den. Prádlo, svetry, boty, kalhoty... zimní Ā•epice, bundy, šály... A i plno jiných vĀ•cí - napĀ• mĀ•la jsem ve škatulích vĀ•ci na miminko. Tenkrát se tyhle panenkovské obleĀ•ky nejen "doma robily", ale i na rĀ•zných bazarech kupovaly, opravovaly, pĀ•ešívaly ... Našla jsem nĀ•kolikery dupaĀ•ky, punĀ•ocháĀ•ky, kalhoty - které mĀ•ly preciznĀ• zalátané díry (kterĀ•pák dívĀ•ina dnes ještĀ• umí štupovat ponoĀ¾ky?). Nechal jsem si z té velké spousty jen tĀ•i mini-soupraviĀ•ky: kabátek a Ā•epiĀ•ku - po mnĀ•, po Lence a po Robertovi, vĀ¾dy to první. Tohle vyhodit, to bych prostĀ• nedokázala. Jo, a ještĀ• balík pln. Jsou krásné, jemné, hladké. TĀ•eba se ještĀ• budou hodit... PochopitelnĀ•, Ā¾e jak to tak probírám, probírám se i minulými Ā¾ivoty, minulými vodami. A pak Ā• do stejné vody nikdy nevkrĀ•íš... HodnĀ• moc záĀ•itkĀ• se mi vrátilo. Ale zpátky k uklizení. Tím pĀ•edchozím odstavcem jsem jen chtĀ•la Ā•íct, jak je to tĀ•Ā¾ké, tohle "dávání pryĀ•". SouĀ•asnĀ• mám stranou pár velkých krabic, které nebudu dávat na charitu, ale chci je dát nĀ•komu. ProtoĀ¾e jsou to vĀ•ci opravdu pĀ•kné, nĀ•které i úplnĀ• nové. To je ta pĀ•íšerná kategorie "jednou mi to tĀ•eba bude", nebo naopak kategorie "to jsem si koupila a teĀ• mi to je velké". Taky pĀ•esazuju a pĀ•esídluju kytky. Postupem Ā•asu mi zĀ•stalo jen pár tĀ•ch nejotrlejších, které snesou baĀ¾iny pouštĀ•. Tak teĀ• kaĀ¾dou do sprcháĀ•e, hezky umýt, nĀ•které list po listu, nechat uschnout a vymyslet jim pro zimní mĀ•síce vhodné místo. Robert mi mj. Ā•íkal, Ā¾e existuje i moĀ¾nost nĀ•jakého programovaného zalévání. To se mi moc nezdá... Ā½e by? A to bych mohla být opravdu delší dobu pryĀ• a pĀ•esto by moje zelené chudinky tu dobu neĀ¾ivoĀ•ily v koncentráku? Uvidím... TeĀ• tedy myju, pĀ•esazuju, pĀ•esídluju... x x x Mám velkou smĀ•lu, proto sladké. ZboĀ¾Ā•uju a vĀ¾dy jsem zboĀ¾Ā•ovala vánoĀ•ní cukroví. Co já se ho napekla (a najedla). V mládí to nebyl problém jak upéct tĀ•ebas patnáct druhĀ•, tak to zas pak vĀ•tšinou sama sníst. PĀ•i dvou dĀ•tech, dvojím zamĀ•stnání, domácnosti a mé nesmírné zapomĀ•tlivosti, díky které jsem jeden nákup absolvovala i na tĀ•íkrát, jsem mohla sníst cokoli v jakémkoliv množstvĀ•i a na výšku 175 cm jsem si dlouhá léta drĀ¾ela váhu kolem šedesáti kilo. Joj, to byla krásná léta... TeĀ• se mi o vánoĀ•ním cukroví i zdá. JenĀ¾e - to mám napéct a pak se stresovat, jak pĀ•iberu? A ono upéct si jen deset kouskĀ• od jednoho druhu? To je pĀ•eci hloupost. Ne, asi pro sebe a pro letošní rok Vánoce "delete". Budu si je uĀ¾ívat tĀ•mi procházkami. Škoda, Ā¾e se bojím jít do vnitĀ•ní Prahy - taky jednak b se v davu Kayovi moc nelíbilo, druhak nemám ráda hodnĀ• lidí pohromadĀ•. Ale pĀ•eci jen s nĀ•Ā•ím si budu hrát - po dlouhé době si udĀ•lám ozdobiĀ•ky z vizovického tĀ•sta. Mj. kolikero cukroví máte doma napeĀ•eno vy? d@niela